Rabnedming 7: 5.6, 5.7, 5.11 Fri energi. Kommentar om enterløi e adiatatiste processer: dH= Tds + vap + mdN = vap for kvasistatisky ofta i adiabatisk process vara exempel dH=0 enbort om udp=0. Held => 1 sallmarket kan vi inte saja att dH=0 for adiabatiska processer, men for vissa processor kan i visa att dr1=0 (donle-Thomson /stryprontil) 5.6 I en muskel produceras abete genom: C, H120, + 602 -> 6002 +6H20 a) Bestim AH RAG (1 mol slukos, RT, latin) Tabell s. 404-405 6 CO2 + 6 H20 C640206 602 6.(-393.51) 6.(-285.83) -4076.04 6.(-394.36) 6.(-273.13) - 3788.94 [KU]

ΔH = ΔH_E(HL) - ΔH_E(VL) = -4016.04 ~ (-1213) ≈ -2803 KJ Δ6 = Δ6_E(HL) - Δ6_E(VL) = -3188.94 - (-910) 2 ~ 2879 GJ Negativa -> lumisk energi Prigors

() Her mydet varme absorbers / arges per mol studous under processen (under idealer forhetterden)? Q = TDS under ideala forhallanden SAH = AU + PAV - TAS P,T const. => AH-A6 = TAS = Q = 1 350 Q = AH-A6 = -2803 kJ - (-2879 kJ) = 76 kJ as o; varme floder in isystemet d) Arrand entropi konceptet for at forklan varfor værme fløder som det gor. Vi hade TDS= HES => OS = KES 2255 0/K Entropi ober -> varme pan floder in as> = vi lam odesi kolla på fatell vardung Cott, 06 + 602 -> 6002 + 6420 212 6.205,14 6.213.74 6.69.91 DDS=259 D/K 1 (= 255 D/K)

05 > 0

Sof Matabolism ar 1 glutos undelogl resulterar ; 38

ATP-woldeyler. For raige sondralland ATP sker
en musical samman drasury med genomonithis bruth

F= 4 pN over in stracka ex=11 nm.

Bearbna verburgs graden m.n.a form upps. Hen.

Arberte per APP:

WATE = FDX = 4.10⁻¹² N · 11.10 m = 44.10 Nm =

= 4.4.10⁻²⁰ J

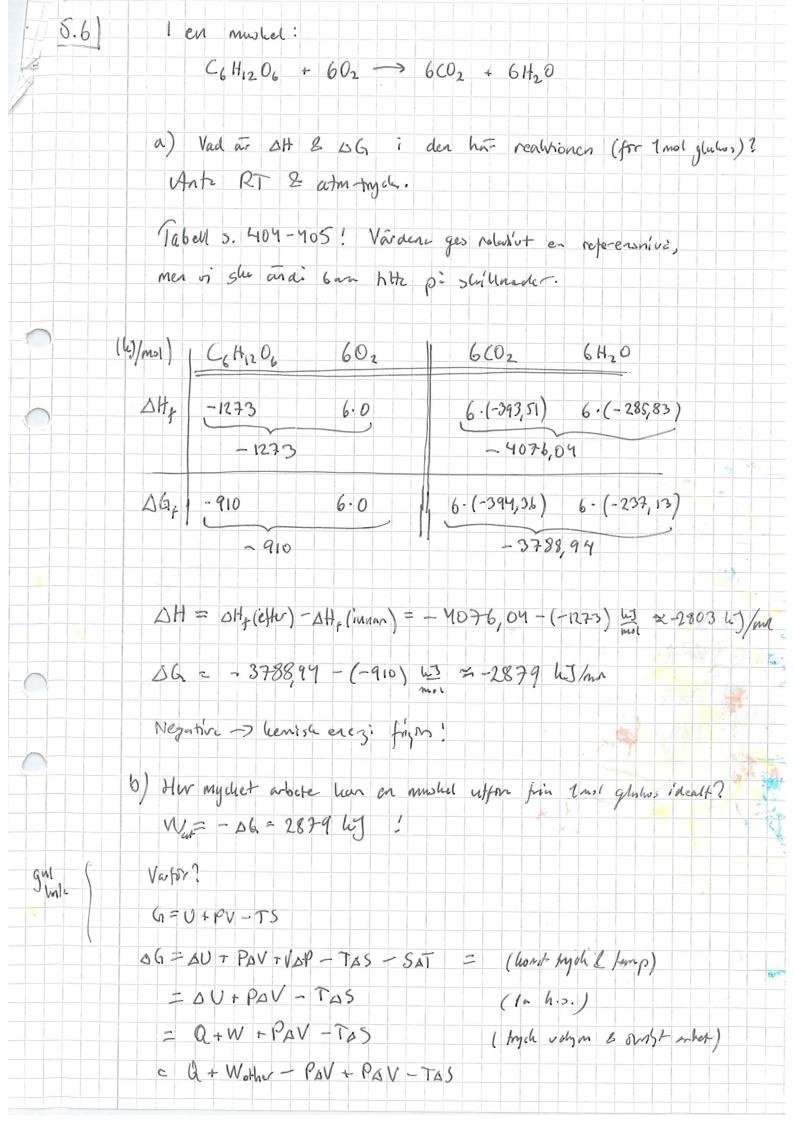
Arberte per mol glubos:

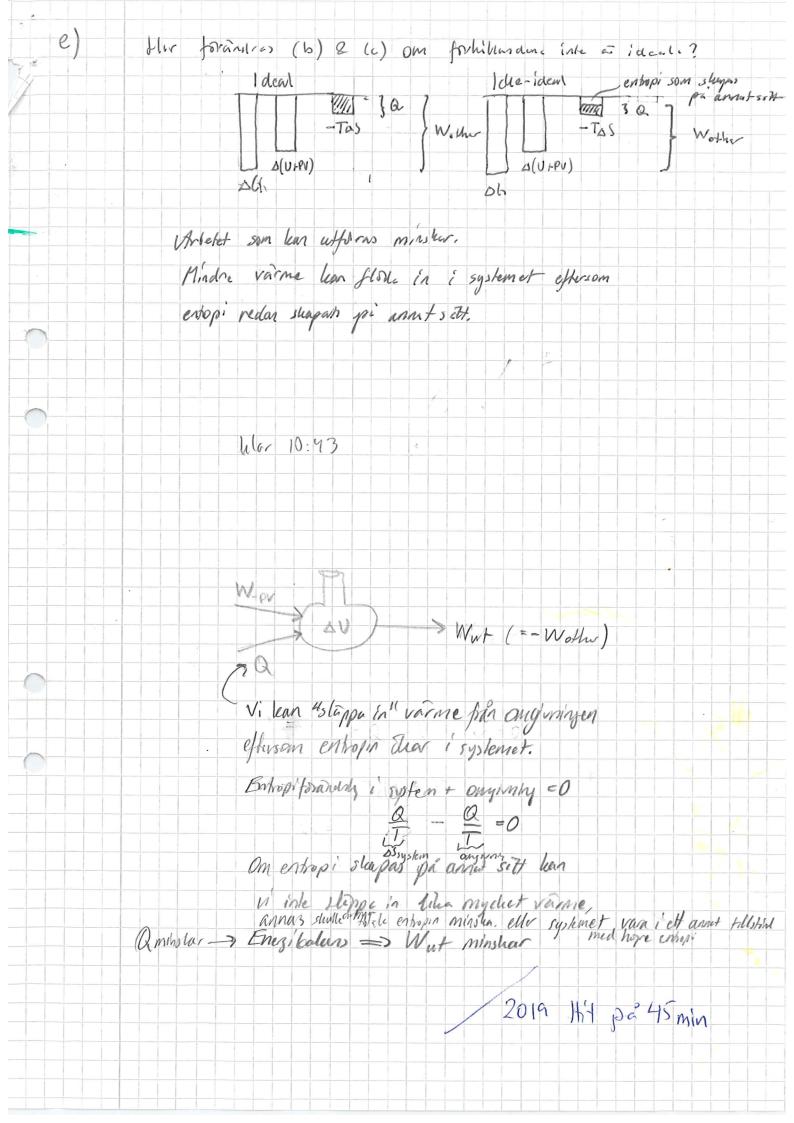
WH = 6.022.10⁻¹³.38.4.4.00⁻²⁰ J = 1004 KJ

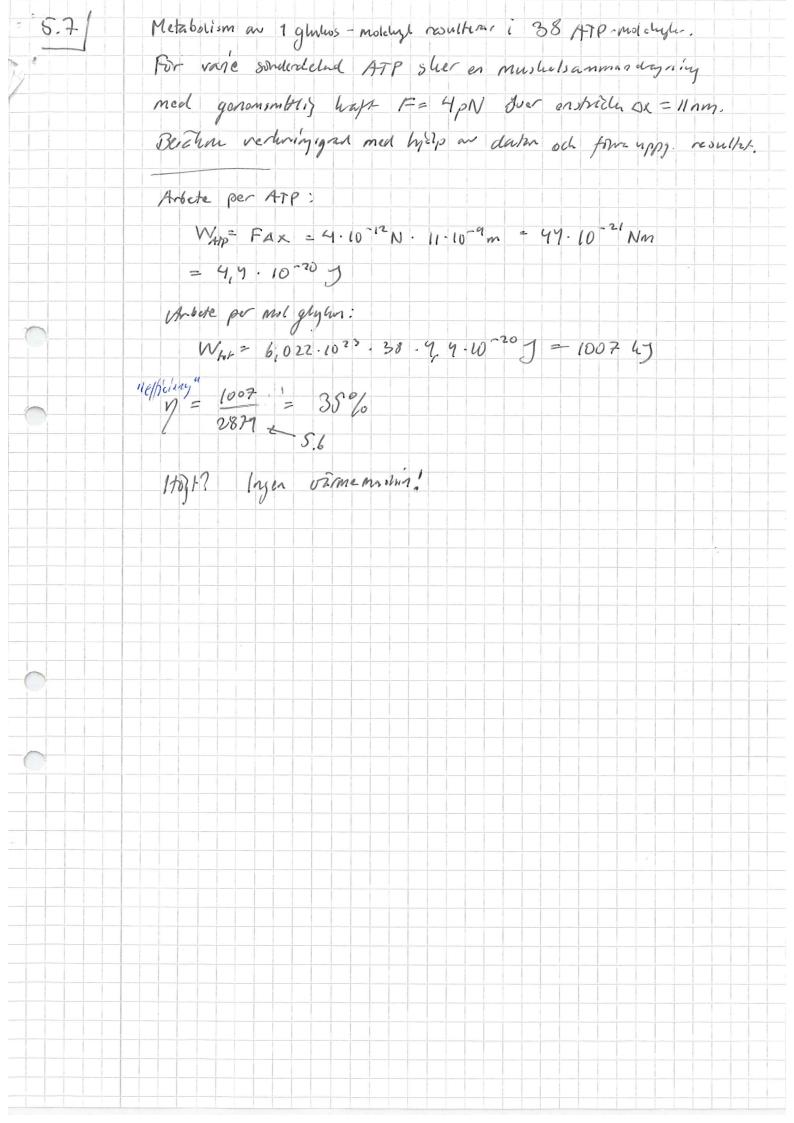
L = Whit 1004 = 3570

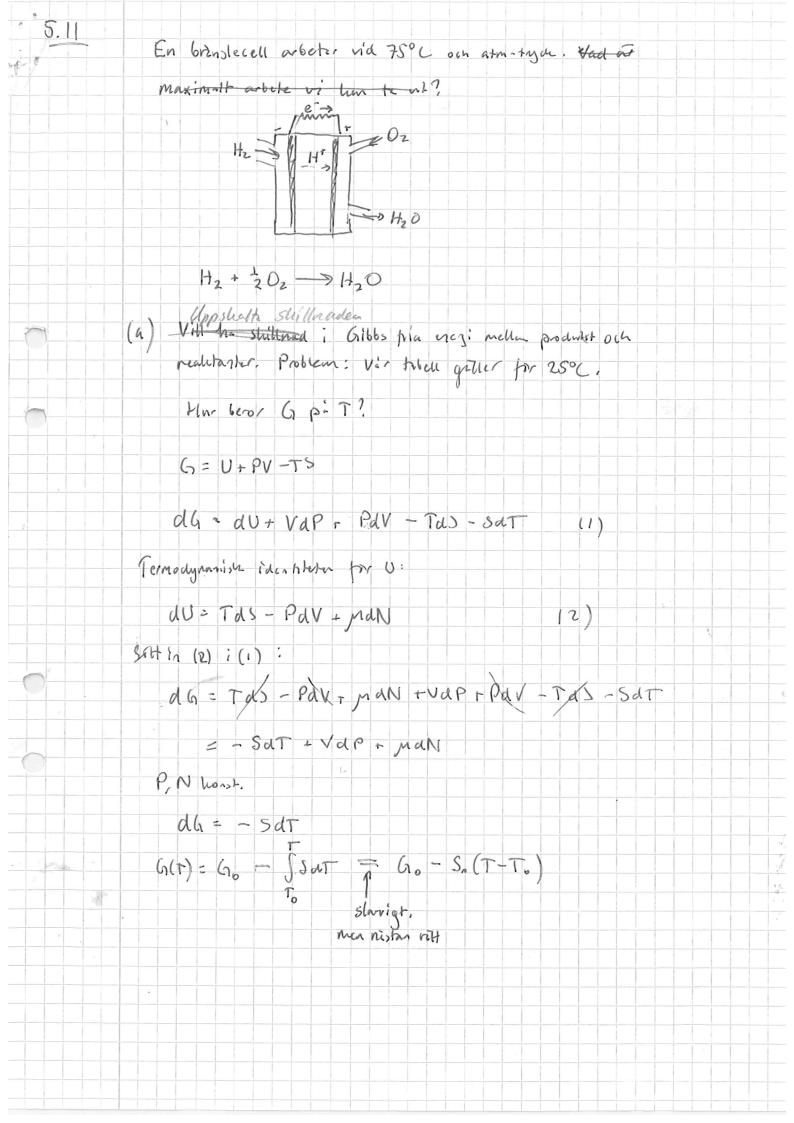
 $h = \frac{W_{tol}}{W_{tot}} = \frac{1004}{2819} = 3570$

Mer nogrammt: Hur beror Sar T for och produktin? ds = Q = {P const.} = GpdT SCT) = So + Signition = Economot. J = So + ColonTo G(T) = 60 = 5 (50 + Cp lm Fo) dT' = TO S(T) = 60 - 50 (T-To) - Cp S lm Fo dT' = = 60 - SOLT-TO) - CP [T'MT' - T']T" = = 60 - SO(T-TO) - (p[TINTO-T-TOINTO+TO]= = 60-50 (T-T0) - Cp [Th To - (T-T0)] = 4 K for T = 348 K So ar en strebsordupy storre ar up for gusing on unsefor like stor son 4 for H20, allisa ar cp-termen uninst en storlebs ordning mindre och ban dar for forsummas. -> Forsta approx matiment or born non 2110 Sol H2)= 130.68 So (02) = 205.14 3/K SIK So (H20) = 69,91 $G_{N_2}(2850) \approx 0 - 130.68.50 \ J = -6.5 \ kJ$ $G_{N_2}(2850) \approx 0 - 205.14.50 \ J = -10 \ kJ$ 6 mo (75%) 2-23+000-69,91,70 J == 200,5 kJ

7. Termodynamiska potentialer

Föreläsning

Termodynamiska potentialer samt dess relation till jämvikt och tillgängligt arbete; Gibbs och Helmholtz fria energi.

Avsnitt: 5.1-5.2

Läs, träna och begrunda

För ett helt isolerat system gäller att entropin är maximal i jämvikt. Ofta vill man dock studera system som inte är helt isolerade. De kan t.ex. vara i termisk kontakt med en omgivning och ha konstant temperatur istället för konstant energi. Man inför då hjälpstorheter, så kallade termodynamiska potentialer. Dessa är viktiga och användbara. De har två viktiga egenskaper. Dels ges det termodynamiska jämviktstillståndet av minimum av motsvarande termodynamiska potential och dels gäller att det arbete som ett system kan utföra ges av minskningen av motsvarande termodynamiska potential.

Den viktigaste termodynamiska potentialen är Gibbs fria energi,

$$G \equiv U - TS + PV$$

För ett system vid konstant temperatur och tryck gäller att Gibbs fria energi har minimum vid jämvikt

$$\Delta G \leq 0$$
 , då $\Delta T = 0$, $\Delta P = 0$

Vidare gäller att det arbete W_{ut} som är tillgängligt för nyttigt arbete ges av minskningen av Gibbs fria energi,

$$W_{ut} \leq -\Delta G$$
, då $\Delta T = 0$, $\Delta P = 0$

Den termodynamiska identitenten kan skrivas om på formen

$$dG = -SdT + VdP + \mu dN$$

vilket medför att

$$S = -\left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_{P,N}, \quad V = \left(\frac{\partial G}{\partial P}\right)_{T,N}, \quad \mu = \left(\frac{\partial G}{\partial N}\right)_{T,P}$$

Genom att utnyttja att deriveringsordningen inte spelar någon roll för blandade partiella derivator kan man härleda Maxwell-relationen,

$$\left(\frac{\partial S}{\partial P}\right)_T = -\left(\frac{\partial V}{\partial T}\right)_P$$

Notera att i högerleden står storheter som är förhållandevis enkla att experimentellt bestämma. Ett annat exempel är

$$C_P - C_V = \frac{TV\beta^2}{\kappa_T}$$

Denna relation är användbar då man önskar bestämma C_V eftersom C_P , β och κ_T är enklare att experimentellt bestämma.

Läs och begrunda avsnitten 5.1 och 5.2. Öva på problem 5.12 och 5.21. Vi återkommer med fler tillämpningar av Gibbs fria energi i avsnitten 5.3-5.6.

Rekommenderade uppgifter

5.12, 5.21 Instudering:

Räkneövning: 5.6, 5.7, 5.11 – garska mht till dver

Hemarbete: 5.4, 5.5, 5.10, T131025.3

Facit till utvalda problem

5.4 1.23 eV

- (a) $\Delta H = -890.36 \text{ kJ}$, $\Delta G = -817.90 \text{ kJ}$ (b) 818 kJ (c) 72 kJ (d) 1.06 eV
- **5.6** (a) $\Delta H = -2803$ kJ, $\Delta G = -2879$ kJ (b) 2879 kJ (c) 76 kJ into the system (d) the system gains 262 J/K of entropy during the reaction (e) ΔH and ΔG the same, but the amount of work is less
- **5.7** about 35 %
- 5.10 G is reduced by about 350 J; you have to increase the pressure by about 200 bars
- **5.11** (a) G = -6.55 kJ, -10.25 kJ, -240.5 kJ for H_2 , O_2 , H_2O (b) 229 kJ (cf with 237 kJ at room temperature)

5.12
$$\left(\frac{\partial T}{\partial P}\right)_S = \left(\frac{\partial V}{\partial S}\right)_P$$
; $\left(\frac{\partial S}{\partial V}\right)_T = \left(\frac{\partial P}{\partial T}\right)_V$; $\left(\frac{\partial S}{\partial P}\right)_T = -\left(\frac{\partial V}{\partial T}\right)_P$

- **5.14** 1% respektive 13%
- **5.21** C extensiv, c intensiv

7. Termodynamiska potentialer

Föreläsning

Termodynamiska potentialer samt dess relation till jämvikt och tillgängligt arbete; Gibbs och Helmholtz fria energi.

Avsnitt: 5.1-5.2

Läs, träna och begrunda

För ett helt isolerat system gäller att entropin är maximal i jämvikt. Ofta vill man dock studera system som inte är helt isolerade. De kan t.ex. vara i termisk kontakt med en omgivning och ha konstant temperatur istället för konstant energi. Man inför då hjälpstorheter, så kallade termodynamiska potentialer. Dessa är viktiga och användbara. De har två viktiga egenskaper. Dels ges det termodynamiska jämviktstillståndet av minimum av motsvarande termodynamiska potential och dels gäller att det arbete som ett system kan utföra ges av minskningen av motsvarande termodynamiska potential.

Den viktigaste termodynamiska potentialen är Gibbs fria energi,

$$G \equiv U - TS + PV$$

För ett system vid konstant temperatur och tryck gäller att Gibbs fria energi har minimum vid jämvikt

$$\Delta G \leq 0$$
, då $\Delta T = 0$, $\Delta P = 0$

Vidare gäller att det arbete W_{ut} som är tillgängligt för nyttigt arbete ges av minskningen av Gibbs fria energi,

$$W_{ut} \leq -\Delta G$$
, då $\Delta T = 0$, $\Delta P = 0$

Den termodynamiska identitenten kan skrivas om på formen

$$dG = -SdT + VdP + \mu dN$$

vilket medför att

$$S = -\left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_{P,N}, \quad V = \left(\frac{\partial G}{\partial P}\right)_{T,N}, \quad \mu = \left(\frac{\partial G}{\partial N}\right)_{T,P}$$

Genom att utnyttja att deriveringsordningen inte spelar någon roll fördade partiella derivator kan man härleda Maxwell-relationen,

$$\left(\frac{\partial S}{\partial P}\right)_T = -\left(\frac{\partial V}{\partial T}\right)_P$$

Notera att i högerleden står storheter som är förhållandevis enkla att experimentellt bestämma. Ett annat exempel är

$$C_P - C_V = \frac{TV\beta^2}{\kappa_T}$$

Denna relation är användbar då man önskar bestämma C_V eftersom C_P , β och κ_T är enklare att experimentellt bestämma.

Läs och begrunda avsnitten 5.1 och 5.2. Öva på problem 5.12 och 5.21. Vi återkommer med fler tillämpningar av Gibbs fria energi i avsnitten 5.3-5.6.

Rekommenderade uppgifter

Instudering:

5.12, 5.21

Räkneövning: 5.6, 5.7, 5.11

Hemarbete:

5.4, 5.5, 5.10, T131025.3

Facit till utvalda problem

5.4 1.23 eV

5.5 (a) $\Delta H = -890.36 \text{ kJ}, \Delta G = -817.90 \text{ kJ}$ (b) 818 kJ (c) 72 kJ (d) 1.06 eV

(a) $\Delta H = -2803 \text{ kJ}$, $\Delta G = -2879 \text{ kJ}$ (b) 2879 kJ (c) 76 kJ into the system (d) the system gains 262 J/K of entropy during the reaction (e) ΔH and ΔG the same, but the amount of work is less

5.7 about 35 %

5.10 G is reduced by about 350 J; you have to increase the pressure by about 200 bars

5.11 (a) G = -6.55 kJ, -10.25 kJ, -240.5 kJ for H_2 , O_2 , H_2O (b) 229 kJ (cf with 237 kJ at room temperature)

5.12
$$\left(\frac{\partial T}{\partial P}\right)_S = \left(\frac{\partial V}{\partial S}\right)_P$$
; $\left(\frac{\partial S}{\partial V}\right)_T = \left(\frac{\partial P}{\partial T}\right)_V$; $\left(\frac{\partial S}{\partial P}\right)_T = -\left(\frac{\partial V}{\partial T}\right)_P$

5.14 1% respektive 13%

5.21 C extensiv, c intensiv

Termodynamik och statistisk fysik: Räkneövning 7 - Termodynamiska potentialer

Anders Lindman

September 15, 2016

Den här räkneövningen behandlar

- · Termodynamiska identiteter
- Gibbs fria energi vid kemiska reaktioner.

Tabellvärdena vi behöver är

•
$$H_2O$$
: $\Delta_f H = -285.83 \text{ kJ/mol}, \quad \Delta_f G = -237.13 \text{ kJ/mol}$

• CO₂:
$$\Delta_f H = -393.51 \,\text{kJ/mol}, \quad \Delta_f G = -394.36 \,\text{kJ/mol}$$

• O₂:
$$\Delta_f H = 0 \text{ kJ/mol}, \qquad \Delta_f G = 0 \text{ kJ/mol}$$

•
$$C_6H_{12}O_6$$
: $\Delta_f H = -1273 \, kJ/mol$, $\Delta_f G = -910 \, kJ/mol$

Med dessa värdena får vi

$$\Delta H = -2803 \,\mathrm{kJ}$$

och

$$\Delta G = -2879 \,\mathrm{kJ}$$

Att dessa värden är negativa betyder att det frigörs kemisk energi ur reaktionen.

c)

Fråga:

Hur mycket värme absorberas eller avges av ämnena per mol glukos under processen om vi fort-farande antar ideala förhållanden? (Klargör i vilken riktning värmet flödar.)

Lösning:

Under ideala förhållanden är $Q = T\Delta S$.

Vi får således att

$$\Delta G = \Delta H - T\Delta S = \Delta H - Q$$

Värmet ges då av skillnaden mellan ΔG och ΔH

$$Q = \Delta H - \Delta G$$

Med värdena vi räknade ut i uppgift a) bestäms värmet till

$$Q = -2803 - (-2879) \,\mathrm{kJ} = 76 \,\mathrm{kJ}$$

Q är positivt vilket innebär att värme flödar in i systemet.

d)

Fråga:

Använd entropikonceptet för att förklara varför värme flödar i den riktning den gör.

Lösning:

I tabellen är entropin angiven för varje ämne.

- H_2O : S = 69.91 J/K mol
- CO_2 : S = 213.74 J/K mol
- O_2 : S = 205.14 J/K mol
- $C_6H_{12}O_6$: S = 212 J/K mol

Förändringen i entropi kan därmed beräknas enligt

$$\Delta S = 6S_{\text{H}_2\text{O}} + 6S_{\text{CO}_2} - 6S_{\text{O}_2} - S_{\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6} = 259 \,\text{J/K}$$

Då entropin i systemet ökar under reaktionen kan värme flöda in i systemet. Under ideala förhållanden så gäller att

$$Q = T\Delta S = 298 \cdot 259 \,\mathrm{J} = 77 \,\mathrm{kJ}$$

Detta är ungefär lika mycket som resultatet i uppgift c). Skillnaden beror på osäkerhet i tabellvärdena.

Uppgift 5.7

Fråga:

Metabolismen av en glykos molekyl sker i flera steg och resulterar i skapandet av 38 st ATP-molekyler.

Varje ATP-molekylerna som skapats sönderdelas sedan och då sker en muskelsammandragning (Lång beskrivning i uppgiftsformuleringen).

Sammandragningen sker med en genomsnittlig kraft på

$$F = 4 \,\mathrm{pN}$$

över ett avstånd på

$$\Delta x = 11 \text{ nm}.$$

Beräkna muskelns verkningsgrad med hjälp av den här datan samt resultaten från föregående uppgift.

Verkningsgraden ges av kvoten mellan det faktiska arbetet och det maximalt möjliga arbetet.

Lösning:

Från föregående uppgift så har vi att en mol glykos mer

$$W_{\text{max}} = 2879 \,\text{kJ}$$

Vidare så är arbete som utförs av en sammandragning

$$W_{\rm s} = F\Delta x = 4 \cdot 10^{-12} \cdot 11 \cdot 10^{-9} \,\text{J} = 4.4 \cdot 10^{-20} \,\text{J}$$

Varje glukosmolekyl ger upphov till 38 st sammandragningar vilket innebär att metabolismen av en mol glukos utför ett arbete på

$$W_{\text{tot}} = 38N_{\text{A}}W_{\text{s}} = 38 \cdot 6.022 \cdot 10^{23} \cdot 4.4 \cdot 10^{-20} \,\text{J} \approx 1007 \,\text{kJ}$$

Vi kan nu beräkna muskelns verkningsgrad enligt

$$e = \frac{W_{\mathrm{tot}}}{W_{\mathrm{max}}} = \frac{1007}{2879} \approx 0.35 = 35\%$$

där G_0 och S_0 är värdena för dessa storheter vid $T_0=25\,^{\circ}\!\!\mathrm{C}.$ Med värdena i tabellen får vi

$$G_{\text{H}_2}(75 \,^{\circ}\text{C}) = 0 - 130.68 \cdot 50 \,\text{J} \approx -6.5 \,\text{kJ}$$

 $G_{\text{O}_2}(75 \,^{\circ}\text{C}) = 0 - 205.14 \cdot 50 \,\text{J} \approx -10 \,\text{kJ}$
 $G_{\text{H}_2\text{O}}(75 \,^{\circ}\text{C}) = -237000 - 69.91 \cdot 50 \,\text{J} \approx -240.5 \,\text{kJ}$

Om man vill göra det mer noggrant kan man använda sig av värmekapaciteten och beräkna S(T) enligt

$$dS = \frac{C_P}{T}dT$$

Vilket ger

$$\Delta S = C_P \ln \frac{T_1}{T_0}$$

En första (grov) approximation för att uppskatta felet är att använda entropiökning vid mitten av temperaturintervallet ($T=50\,^\circ$ C)som ett medelvärde. Med värden från tabellen för C_P får vi då

$$\Delta S_{
m H_2}(50~{
m C}) = 2.3~{
m J/K~mol} \ \Delta S_{
m O_2}(50~{
m C}) = 2.4~{
m J/K~mol} \ \Delta S_{
m H_2O}(50~{
m C}) = 6.1~{
m J/K~mol} \$$

Felet i S som vi har här är således runt 2-6 J/K vilket ger att felet i G är i storleksordning ~ 0.1 kJ då $\Delta T = 50$ K.

Gön teloppsleatenmen mer tydlig